

Vzpomínka - Hák František

E C#dim F#mi H7 E

Rev: Napsal mi píseň o naději, o víře v bílé anděly,
že lidé ho mají nejraději, a on je tak nesmělý.

A E F#7 H7
Dával nám plnou náruč lásky, vlídné a věčné jako sen,
A E H7 E E7
dívá se na nás z hvězdné dálky, očima modrýma jako len.
A E F#7 H7
Rozdával něhu skrytou v dlani, hebkou, jak babí pápěří,
E C#dim F#mi H7 E C#dim H7 E
já tu teď stojím, nevím ani, zda mi to někdo uvěří.

Rev: Napsal mi píseň o naději, o víře v bílé anděly,
že lidé ho mají nejraději, a on je tak nesmělý.

A E F#7 H7
Poslal mi úsměv po obláčku, do plátek růže vtiskl cit,
A E H7 E E7
já mu jdu za to na oplátku, v kalíšku svíčku rozsvítit.
A E F#7 H7
Na pomník kytku položím, pak se jen tiše pomodlím,
E C#dim F#mi H7 E C#dim H7 E
za lásku, za krásu, za setkání, za vše krásné, co já vím.

Rev: Napsal mi píseň o naději, o víře v bílé anděly,
že lidé ho mají nejraději, a on je tak nesmělý.
A E F#mi H7 E
Napsal všem píseň o naději, o víře v bílé anděly,
E C#dim F#7 H7 E C#dim F#mi H7 E
kde lidé ho měli nejraději, a přec byl tak osamělý.